

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/98/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010255
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1416010255.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov Magdalény Mišovskej a Olgy Navarčíkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.marca 2018 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný Ing. W. M. F. Z. T. Y. : nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z.,
K. Č.. XX, zamestnaný

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

v b o d e 1/

od 28.apríla 2016 až do 30.júna 2016 proti vôli svojej dcéry mal. K. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., K. U. Č.. XX, si vynucoval vzájomné stretnutia s ňou tak, že poškodenú každé ráno pracovného školského dňa - tohto vymedzeného časového obdobia (s výnimkou 13.máj 2016, 27.máj 2016, 1.jún 2016, 3.jún 2016, 10.jún 2016, 17.jún 2016) čakal na zastávke MHD a doprevádzal ju do školy napriek tomu, že poškodená s tým nesúhlasila a opakovane mu hovorila, že jej to vadí a nechce, aby s ňou chodil, v rámci rozhovorov si vynucoval, aby s ním trávila čas počas víkendov párných týždňov, čo poškodená taktiež opakovane odmietala,

-dňa 4.mája 2016, 5.mája 2016, 6.mája 2016 (párny týždeň) - maloletú sledoval a teda čakal na ceste do školy a presviedčal ju, aby k nemu išla na víkend, pričom to poškodená odmietla, povedal jej, že bude za ňou chodiť každý deň do školskej jedálne na obedy ako i počas víkendov, v ktorých mal mať súdom povolený styk s dcérou,

-počas párných víkendov v čase od 4.júna 2016 do 26.júna 2016 (t.j. - keď mal určený styk s dcérou na základe rozhodnutia súdu, i napriek tomu, že maloletá poškodená odmietala tráviť predmetný víkend) - sedel pred bytom od rána do neskorých nočných hodín a zamedzoval tak voľnému slobodnému pohybu poškodenej a týmto spôsobom vyhľadával jej

osobnú blízkosť, ktorú ona odmietala, odmietala s otcom odísť a fakticky ju nútil zotrvať v byte počas celého víkendu, pričom toto jeho konanie vyústilo najmä

dňa 6.mája 2016 o 18.00 hod. (párny týždeň) prišiel pred byt na K. ulici č. XX v Z., klopal na dvere, žiadal poškodenú, aby s ním odišla na základe rozhodnutia súdu, čo keď ona odmietla, vypol na byte elektrikú, privolať policajnú hliadku a keď matka R.. W. M. otvorila dvere bytu, natlačil sa dnu, domáhal sa odchodu dcéry s ním, čo poškodená odmietla,

dňa 7.mája 2016 (párny týždeň) - keď poškodená nebola doma a trávila čas s rodinou obžalovaný nahlásil jej nezvestnosť, v dôsledku čoho polícia kontaktovala matku R.. W. M., pričom poškodená musela telefonicky potvrdiť, že je s rodinou a je v poriadku,
po návrate domov dňa 7.mája 2016 v čase asi o 17:00 hod. sa obžalovaný bol pred dverami bytu, v ktorom bývala poškodená, pričom opätovne privolať policajnú hliadku a poškodená opätovne odmietla s obžalovaným odísť,
v nočných hodinách dňa 7.mája 2016 opätovne vypol elektrinu na byte a k bytu privolať policajnú hliadku, ktorej uvádzal, že maloletá je týraná, čo nebola pravda, pričom poškodená opätovne hovorila, že s obžalovaným nechce odísť,

dňa 8.mája 2016 v nedeľu (párny týždeň) - napísal poškodenej SMS, že za ňou o 12:00 hod. príde, na čo poškodená rýchlo odišla z bytu preč s matkou, na čo ich opätovne kontaktovala polícia, že obžalovaný nahlásil únos dieťaťa, čo opätovne musela poškodená polícii telefonicky vyvrátiť,

dňa 15.mája 2016 nedeľa (nepárny týždeň) - v čase keď bola na návšteve poškodená K. S. na návšteve u starých rodičov - bol tam prítomný aj obžalovaný a tým vyhľadával jej osobnú blízkosť ,

dňa 29.mája 2016 nedeľa (nepárny týždeň) - v čase keď bola na návšteve poškodená K. S. na návšteve u starých rodičov - bol tam prítomný aj obžalovaný a tým vyhľadával jej osobnú blízkosť,

dňa 3.júna 2016 v čase o 18:00 hod. (párny týždeň) - obžalovaný búchal na dvere bytu a keď mu nik neotvoril, privolať políciu, v ktorej prítomnosti sa domáhal odchodu poškodenej s ním, čo ona odmietla,

dňa 18.júna 2016 (párny týždeň) obžalovaný opätovne sedel pred bytom a bránil tak maloletej poškodenej vo voľnom pohybe z dôvodu, že chcel s ňou tráviť víkend, pričom keď chcela poškodená s matkou z bytu odísť z dôvodu návštevy divadla, museli z bytu vyjsť oknom a takto byť opustiť bez vedomia obžalovaného, pričom obžalovaný pred bytom zotrval až do 18:00 hod. dňa 19.júna 2016,

v bode 2/

dňa 4.júna 2016 v sobotu v čase okolo 11:00 hod. obžalovaný stál pred dverami bytu, pričom keď poškodená vyšla von za účelom nákupu chytil ju za ruku so slovami, že s ním ide na víkend, na čo poškodená začala plakať a žiadať ho, aby ju pustil, keď poškodená vyšla von pred bytový dom a chcela nasadnúť do motorového vozidla obžalovaný jej v tom zabránil tak, že sa postavil medzi poškodenú a otvorené dvere vozidla, keď poškodená chcela nasadnúť do

auta, podsadol ju a zabránil jej v tom, na čo až po príchode policajnej hliadky poškodenej umožnil vrátiť sa do bytu, avšak v odchode na nákup jej zabránil, následne po odchode polície z miesta sa presunul pred byt, kde s prestávkami zotrval až do 18:00 hod. dňa 5.júna 2016,

v bode 3/

- dňa 17.júna 2016 v čase asi o 18:15 hod. keď poškodená prišla s matkou z nákupu pristúpil k nej a na pravú ruku jej pripevnil kovové putá držiak ich druhú časť v ruke, pričom poškodenej hovoril, aby s ním odišla na víkend, čo ona odmietla a plakala, takto na mieste zotrval až do príchodu polície, na ktorej výzvy poškodenú pustil a tá aj s putami odišla do bytu,

pričom celé toto konanie v bodoch 1/, 2/, 3/ obžalovaného maloletá poškodená vnímala ako stresujúce, necitlivé a nerešpektujúce jej osobu a vlastné potreby, jej vnímanie týchto situácií bolo sprevádzané negatívnymi emóciami, ktoré boli pre ňu natoľko zaťažujúce, že ich nedokázala primerane spracovať, čo môže mať negatívny dopad na psychosociálny vývoj jej adolescentnej osobnosti.

T e d a

v bode 1/, 2/, 3/

iného dlhodobu prenasleduje takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že vyhľadáva jeho osobnú blízkosť a ho sleduje a taký čin spáchal na chránenej osobe s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona,

v bode 2/, 3/

inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal na chránenej osobe s
poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona
v bodoch 1/, 2/, 3/ v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183
ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v bodoch 2/, 3/ a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm.
h/, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri roky).

Podľa § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody sa mu podmienene odkladá a
súčasne sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním s určením v skúšobnej dobe v trvaní 2
(dva) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze
podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze
- nepriblížiť sa k osobe K.S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., K.R. Č.. XX na vzdialenosť menšiu ako
päťdesiat metrov s výnimkou konania pred súdom a inými orgánmi verejnej moci.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov R.. W. M., W..
E. Ü.L., W. I., W.F. M., opatrovníka maloletej, znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., prečítal a
oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich
vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich
právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1
Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/
Tr. por., že je nevinný.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

- výsluchom obžalovaného v prípravnom konaní č. I. 52-55, zo dňa 2.júla 2016 - nevypovedal (§ 34
Tr.por.).

Na nariadených hlavných pojednávaniach - nevypovedal (§ 34 Tr.por.)

-výsluch svedkyne - osoby mladšej ako 18 rokov

K.S. nar. XX.XX.XXXX - výsluch bol vykonaný dňa 2.júla 2016. Výsluch bol vykonaný za prítomnosti
vyšetrovateľa, prokurátora, zákonného zástupcu maloletej - matky, obhajcu, opatrovníka ako i W.. E.
Ü.L..

Predmetný výsluch bol zároveň zaznamenaný i na CD-disku, ktorý bol pripojený k spisu.

-výsluch svedkov

-W.. E. Ü.L. - pracovníčky oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zo dňa 2.júla 2016
- č. I. 83-87, na hlavnom pojednávaní dňa 21.novembra 2016

-R. W. M., zo dňa 2.júla 2016 - č. I. 100-109, na hlavnom pojednávaní dňa 21.novembra 2016
-W. M., zo dňa 2.júla 2016 - č. I. 110-115, na hlavnom pojednávaní dňa 1.februára 2017 - využila svoje právo a vo veci nevypovedala

-W. I., zo dňa 2.júla 2016 - č. I. 116-121, zo dňa 15.augusta 2016, č. I. 125-127, na hlavnom pojednávaní dňa 21.novembra 2016

-v súlade s § 263 ods. 1 Tr.por. bola prečítaná svedecká výpoveď svedka R. E., zo dňa 2.júla 2016, č. I. 122-123

-boli oboznámené znalecké posudky z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality - znalcom RNDr. Mgr. Dušanom Kešickým, PhD.a jeho výsluch na hlavnom pojednávaní dňa 1.februára 2017

-znalecký posudok na obžalovaného R. W. M.

-znalecký posudok na poškodenú maloletú K.S.

I keď zo strany obžalovaného bol namietaný predmetný znalec z dôvodu, že išlo o klinického psychológa pre dospelých - znalec vypovedal, že predmetný znalecký posudok vypracoval ku dňu 12.08.2016 - teda keď maloletá už bola vo veku 16 rokov. Obdobie 16 rokov je obdobie prechodu medzi obdobím detstva a obdobím dospelosti.

Dňa 1.júla 2016 uznesením tunajšieho súdu, pod sp.zn. 0Tp/106/2016 súd podľa § 48 ods. 2 Tr.por. ustanovil poškodenú N. M. opatrovníka - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II pod č. k. 61P/136/2016-71, zo dňa 27.apríla 2007 súd schválil právny úkon opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, zo dňa 1.júla 2016, ktorý v mene maloletej K.S., nar. 12.08.2000 dal súhlas k trestnému stíhaniu otca maloletej R. W. M. v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava IV, odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP-377/1-VYS-B4-2016.

Krajský súd v Bratislave, pod č. k. 11 CoP/440/2017-193, zo dňa 24.októbra 2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 29.novembra 2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, pod č. k. 11 CoP/440/2017-193, zo dňa 24.októbra 2017

Oboznámené boli

- ďalšie listinné dôkazy, ktoré boli založené v spise - a ktoré boli oboznámené počas dokazovania na hlavných pojednávaniach:

-správa od W. V. K., B. - všeobecný lekár pre deti a dorast, zo dňa 31.mája 2016,

-správa od W. V. K., B. - všeobecný lekár pre deti a dorast, zo dňa 4.januára 2017,

-pohovor s maloletou K.S. zo dňa 22.apríla 2016

-záznam z výkonu služobnej pohotovosti zo dňa 7.mája 2016

-správa z prešetrenia pomerov zo dňa 7.júna 2016

-správa z prešetrenia pomerov zo dňa 8.júna 2016

-záznam z výsluchu maloletej K.S., zo dňa 19.apríla 2017

-záverečná správa z realizovaného opatrenia ORCHIDEA, nezisková organizácia zo dňa 30.novembra 2016

-záznamový hárok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava a e-mailová komunikácia medzi Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava a obžalovaným

-správa Spojenej školy ZŠ a G., G. XX, Bratislava ohľadom osoby a študijných výsledkov poškodenej K.S., zo dňa 3.júna 2016,

-zápisnica o vydaní vecí - vydanie jeden kus kovové uzamykateľné putá, ktorými bola dňa 17.júna 2016 spútaná poškodená K.S. a putá jej boli nasadené obžalovaným s predmetou fotodokumentáciou

-záznam zo služby Obvodného oddelenia Policajného zboru Karlova Ves, zo dňa 6.mája 2016 (čas 18:11 hod. - 18:49 hod., čas 18:06 hod. - 18:50 hod.)

-záznam zo služby Obvodného oddelenia Policajného zboru Karlova Ves, zo dňa 7.mája 2016 (čas 14:35 hod. - 15:21 hod., čas 18:23 hod. - 19:09 hod.)

-záznam zo služby Obvodného oddelenia Policajného zboru Karlova Ves, zo dňa 7.mája 2016 (čas 21:20 hod. - 23:41 hod.)
-záznam zo služby Obvodného oddelenia Policajného zboru Karlova Ves, zo dňa 3.júna 2016 (čas 18:30 hod. - 19:23 hod.)
-záznam zo dňa 20.mája 2016 Obvodného oddelenia Policajného zboru Karlova Ves - čas 18:18 hod.
-záznam zo služby Obvodného oddelenia Policajného zboru Karlova Ves, zo dňa 17.júna 2016 (čas 18:10 hod. - 18:55 hod.)

-podania od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava
-pohovor s maloletou zo dňa 22.apríla 2016
-správa z prešetrenia pomerov zo dňa 7.júna 2016
-správa z prešetrenia pomerov zo dňa 8.júna 2016
-záverečná správa z realizovaného opatrenia ORCHIDEA, zo dňa 30.novembra 2016

Civilné rozhodnutia

-rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 23 C 68/2005-333, zo dňa 2.mája 2007, ktorým bolo manželstvo účastníkov R.. W. M. a R.. W. M. rozvedené. Súd zveril maloleté deti W. M. a N. M. do osobnej starostlivosti navrhovateľke (matke), ktorá bude maloleté deti zastupovať a bude spravovať ich majetok. Odporca (obžalovaný) bol povinný prispievať na ich výživu. Zároveň odporca (obžalovaný) mal právo stretávať sa s maloletými deťmi každý víkend v párnom týždni od piatku od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod., tak, že maloleté deti prevezme a odovzdá navrhovateľke v mieste ich bydliska. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v časti zverenia styku s maloletými deťmi v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, pod č. k. 3 Co/353/2007-404, zo dňa 18.novembra 2008.

-rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, pod č.k. 28P/145/2009-944, zo dňa 27.septembra 2012 bol otec (obžalovaný) oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi W. M. a N. M. nasledovne:
-každý párný týždeň od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18:00 hod. s výnimkou školských prázdnin,
-počas vianočných prázdnin každý párný kalendárny rok od 25.decembra od 09.00 do 27.decembra do 11:00 hod. a každý nepárný kalendárny rok od 28.decembra od 19:00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 19:00 hod.,
-počas jarných prázdnin každý párný kalendárny rok od pondelka prázdninového týždňa od 09:00 hod. do soboty do 18:00 hod.,
-počas veľkonočných prázdnin každý nepárný kalendárny rok od piatka od 09:00 hod. do nedele do 19:00 hod.,
-počas letných prázdnin každý kalendárny rok od 01.júla od 09:00 hod. do 07.júla do 19:00 hod.
Otec si vyzdvihne maloleté deti v mieste bydliska matky a po ukončení styku ich matke na tom istom mieste odovzdá.

Týmto rozsudkom sa menil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, pod č.k. 23 C 68/2005-333, zo dňa 2.mája 2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, pod č. k. 3 Co/353/2007-404, zo dňa 18.novembra 2008 v časti výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi. Súd zakazuje styk otca s maloletými deťmi W. M. a N.I. M. s výnimkou dní, počas ktorých je upravený súdnym rozhodnutím styk maloletých detí s otcom a starými rodičmi. Vo zvyšku súd návrh otca na zmenu úpravu styku s maloletými deťmi zamietol. Taktiež zamietol súd návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi. Súd zamietol návrh otca na zmenu zverenia maloletej N. M. do osobnej starostlivosti otca a maloletej W. M. do striedavej osobnej starostlivosti. Súd návrh otca na uloženie informačnej povinnosti matke zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.januára 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, pod č. k. 11 CoP/90/2013-1092, zo dňa 26.novembra 2013. Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, pod č. k. 11 CoP/90/2013-1092, zo dňa 26.novembra 2013 bolo odvolanie otca odmietnuté. Odvolanie matky, kolízneho opatrovníka a Okresnej prokuratúry Bratislava II voči výrokom o úprave styku otca s t.č. plnoletou W. M. o zákaze styku otca s t.č. plnoletou W. M. a voči výroku, v ktorom súd prvého stupňa vo zvyšku zamietol návrh matky na zákaz styku otca a t.č. plnoletou W. M. odmietol. Vo zvyšnej časti napadnutej odvolaním matky, kolízneho opatrovníka a Okresnej prokuratúry Bratislava II sa rozsudok súdu prvého stupňa menil tak, že návrh otca na úpravu styku s maloletou N. M. zamietol. Súd zakázal styk otca s maloletou N.I. M..

Týmto rozhodnutím menil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 2.mája 2007, č. k. 23 C/68/2005-333 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 18.novembra 2008, č. k. 3 Co/353/2007-404, v časti výroku o úprave styku otca s maloletou N. M..

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.novembra 2013, pod sp.zn. 11 CoP 90/2013 vo výrokoch týkajúcich sa maloletej N. zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

Dovolenie smerujúce proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26.novembra 2013, sp.zn. 11 CoP 90/2013, ktorým odmietol odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, z 27.septembra 2012 č. k. 28 P 145/2009 odmietol.

Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.apríla 2016.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, pod sp.zn. 11 CoP 228/2016, zo dňa 21.júna 2016 súd rozhodol, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol upravený styk otca s maloletou N. M., nar. XX.XX.XXXX mení tak, že sa zakazuje styk s maloletou N. M., nar. XX.XX.XXXX.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 02.05.2007, č.k. 23 C/68/2005-333 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.novembra 2008, č.k. 3 Co/353/2007-404 vo výroku o úprave styku otca s maloletou N.. v

Návrh otca na zmenu uznesenia, ktorým bol ustanovený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave, Vazovova 7/A za opatrovníka maloletej zamietol.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, pod č. k. 5T/101/2010-368, zo dňa 18.júla 2013 bol obžalovaný uznaný vinným v bode 1/ a 3/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 ods. 1 Tr.zák. a v bode 2/ pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní tri roky so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov. Zároveň bol uložený obžalovanému príkaz nepriblížiť sa k poškodenej Ing. W. M. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, príkaz sa nevzťahoval na konanie pred súdom a inými orgánmi verejnej správy a vybavovanie iných úradných vecí, nevzťahoval sa na styk s maloletými deťmi na základe vykonateľného rozhodnutia súdu. Tiež mu bol uložený príkaz nezdržiať sa v blízkosti obydlija poškodenej R.. W. M. s výnimkou výkonu rodičovských práv na základe vykonateľného rozhodnutia súdu ako i príkaz osobne sa ospravedlniť poškodenej R.. W. M. a príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.januára 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 2 To/127/2013, zo dňa 30.januára 2014.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pod sp.zn. 5 TdoP92/2015, zo dňa 14.apríla 2016 - bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30.januára 2014 sp.zn. 2 To/127/2013 a konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodu predpokladaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr.por. porušený zákon v ustanovení § 319 Tr.por., § 349 a § 194 ods. 1 Tr.zák. v neprospech obvineného R.. W. M. napadnuté uznesenie bolo zrušené. Zároveň zrušil aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II, z 18.júla 2013, sp.zn. 5 T/101/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, zrušením stratili podklad. Okresnému súdu Bratislava II bolo prikázané, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dňa 4.októbra 2016 bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, pod sp.zn. 3 T/70/2016 obžalovaný spod obžaloby pre žalované skutky oslobodený podľa § 285 písm. b/ Tr.por.

Vo vzťahu k obžalovanému bol zabezpečený

-výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky za časové obdobie od 1.januára 2010 do 22.januára 2018 a následne

-odpis registra trestov na obžalovaného

-charakteristika zamestnávateľa - Slovenská legálna metrologia s predloženými mzdovými listami vo vzťahu k obžalovanému,

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

v bode 1/

od 28. apríla 2016 až do 30. júna 2016 proti vôli svojej dcéry mal. K. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., K. U. Č.. XX, si vynucoval vzájomné stretnutia s ňou tak, že poškodenú každé ráno pracovného školského dňa - tohto vymedzeného časového obdobia (s výnimkou 13. máj 2016, 27. máj 2016, 1. jún 2016, 3. jún 2016, 10. jún 2016, 17. jún 2016) čakal na zastávke MHD a doprevádzal ju do školy napriek tomu, že poškodená s tým nesúhlasila a opakovane mu hovorila, že jej to vadí a nechce, aby s ňou chodil, v rámci rozhovorov si vynucoval, aby s ním trávil čas počas víkendov párných týždňov, čo poškodená taktiež opakovane odmietala,

-dňa 4. mája 2016, 5. mája 2016, 6. mája 2016 (párny týždeň) - maloletú sledoval a teda čakal na ceste do školy a presviedčal ju, aby k nemu išla na víkend, pričom to poškodená odmietla, povedal jej, že bude za ňou chodiť každý deň do školskej jedálne na obedy ako i počas víkendov, v ktorých mal mať súdom povolený styk s dcérou,

-počas párných víkendov v čase od 4. júna 2016 do 26. júna 2016 (t.j. - keď mal určený styk s dcérou na základe rozhodnutia súdu, i napriek tomu, že maloletá poškodená odmietala tráviť predmetný víkend) - sedel pred bytom od rána do neskorých nočných hodín a zamedzoval tak voľnému slobodnému pohybu poškodenej a týmto spôsobom vyhľadával jej osobnú blízkosť, ktorú ona odmietala, odmietala s otcom odísť a fakticky ju nútil zotrvať v byte počas celého víkendu, pričom toto jeho konanie vyústilo najmä

dňa 6. mája 2016 o 18.00 hod. (párny týždeň) prišiel pred byt na K. U. Č.. XX O. Z., klopal na dvere, žiadal poškodenú, aby s ním odišla na základe rozhodnutia súdu, čo keď ona odmietla, vypoľ na byte elektrikú, privolať policajnú hliadku a keď matka R.. W. M. otvorila dvere bytu, natlačil sa dnu, domáhal sa odchodu dcéry s ním, čo poškodená odmietla,

dňa 7. mája 2016 (párny týždeň) - keď poškodená nebola doma a trávila čas s rodinou obžalovaný nahlásil jej nezvestnosť, v dôsledku čoho polícia kontaktovala matku R.. W. M., pričom poškodená musela telefonicky potvrdiť, že je s rodinou a je v poriadku, po návrate domov dňa 7. mája 2016 v čase asi o 17:00 hod. sa obžalovaný bol pred dverami bytu, v ktorom bývala poškodená, pričom opätovne privolať policajnú hliadku a poškodená opätovne odmietla s obžalovaným odísť, v nočných hodinách dňa 7. mája 2016 opätovne vypoľ elektrinu na byte a k bytu privolať policajnú hliadku, ktorej uvádzal, že maloletá je týraná, čo nebola pravda, pričom poškodená opätovne hovorila, že s obžalovaným nechce odísť,

dňa 8. mája 2016 v nedeľu (párny týždeň) - napísal poškodenej SMS, že za ňou o 12:00 hod. príde, na čo poškodená rýchlo odišla z bytu preč s matkou, na čo ich opätovne kontaktovala polícia, že obžalovaný nahlásil únos dieťaťa, čo opätovne musela poškodená polícii telefonicky vyvrátiť,

dňa 15. mája 2016 nedeľa (nepárny týždeň) - v čase keď bola na návšteve poškodená M. S. na návšteve u starých rodičov - bol tam prítomný aj obžalovaný a tým vyhľadával jej osobnú blízkosť ,

dňa 29. mája 2016 nedeľa (nepárny týždeň) - v čase keď bola na návšteve poškodená M. S. na návšteve u starých rodičov - bol tam prítomný aj obžalovaný a tým vyhľadával jej osobnú blízkosť,

dňa 3. júna 2016 v čase o 18:00 hod. (párny týždeň) - obžalovaný búchal na dvere bytu a keď mu nik neotvoril, privolať políciu, v ktorej prítomnosti sa domáhal odchodu poškodenej s ním, čo ona odmietla,

dňa 18. júna 2016 (párny týždeň) obžalovaný opätovne sedel pred bytom a bránil tak maloletej poškodenej vo voľnom pohybe z dôvodu, že chcel s ňou tráviť víkend, pričom keď chcela poškodená s matkou z bytu odísť z dôvodu návštevy divadla, museli z bytu vyjsť oknom a takto byt opustiť bez vedomia obžalovaného, pričom obžalovaný pred bytom zotrval až do 18:00 hod. dňa 19. júna 2016,

Dňa 17. marca 2016 uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. novembra 2013, pod sp.zn. 11 CoP 90/2013 vo výrokoch týkajúcich sa maloletej N. zrušený a vec sa v tomto rozsahu vrátila na ďalšie konanie. Predmetné uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nadobudlo právoplatnosť dňa 27. apríla 2016.

Na základe tejto skutočnosti - vyplynul stav - že vo veci bolo potrebné aplikovať rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, pod č. k. 23 C 68/2005-333, zo dňa 2.mája 2007 v spojení s spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, pod č. k. 3 Co/353/2007-404, zo dňa 18.novembra 2008.

Aplikujúc predmetné rozhodnutie - každý páry víkend počas žalovaného obdobia (28.apríl 2016 - 1.júl 2016) - bolo:

6.máj 2016 - 8.máj 2016

20.máj 2016 - 22.máj 2016

3.jún 2016 - 5.jún 2016

17.jún 2016 - 19.jún 2016

1.júl 2016 - 3.júl 2016

Obžalovaný na základe predmetného právneho stavu, aký nastal - si „nárokoval“ na základe tohto rozsudku - aby bolo realizované jeho právo stretávať sa s maloletou K.S. každý víkend v párnom týždni od piatku od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod., tak, že maloletú K.S. prevezme a odovzdá navrhovateľke (svedkyni R.. W. M.) v mieste ich bydliska.

Už dňa 28.apríla 2016 - t.j. deň po právoplatnosti uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky si začal uplatňovať a realizovať svoje práva - avšak podľa názoru súdu nie práve spôsobom, ktorý by rešpektoval i samotné právo poškodenej a to jej vôľu a jej názor, aký k predmetnej veci zastáva.

Jeho protiprávne konanie bolo ukončené de iure dňom 1.júl 2016 o 17:55 hod., kedy bola obžalovanému obmedzená jeho osobná sloboda.

Marginálne súd poukazuje - že obžalovaný využil predmetný právny stav, ktorý vznikol rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto období.

Naviac v tomto období - bolo zrušené i rozsudok Okresného súdu Bratislava II, z 18.júla 2013, sp.zn. 5 T/101/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30.januára 2014 sp.zn. 2 To/127/2013 Najvyšším súdom Slovenskej republiky, pod sp.zn. 5 Tdo/92/2015, zo dňa 14.apríla 2016, právoplatné dňa 14.apríla 2016.

V súlade s intenciami rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej Krajský súd v Bratislava, pod sp.zn. 11 CoP/228/2016 rozsudkom dňa 21.júna 2016 - rozhodol, že zakázal styk s maloletou K.S.

Tu je potrebné uviesť, že i keď existovalo rozhodnutie súdu - na základe, ktorého mal právo stretávať sa s maloletou K.S. každý víkend v párnom týždni od piatku od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod. - tak, že si ju prevezme a odovzdá navrhovateľke v mieste ich bydliska - takéto rozhodnutie bolo súdom vydané a právoplatné 18.novembra 2008. V čase právoplatnosti predmetného rozhodnutia bola maloletá K. S. vo veku 8 rokov. V čase teraz žalovaného skutku bola vo veku temer 16 rokov - a preto v prípade, že by tak obžalovaný mal opravdivý vzťah k dcére, ako to deklaroval - tak by rešpektoval aj jej vôľu keď táto nemala záujem o jeho „osobné stretnutia“.

Musel si byť vedomý - i z jej správania, keď bol v jej osobnej blízkosti - pri „odprevádzaní do školy“, oznámení mu samotnou poškodenu, že nechce byť v jeho prítomnosti a teda, že sa nechce s ním osobne stretávať - že je to jej osobné rozhodnutie, jej vôľa a mal to rešpektovať. Zároveň si mal uvedomiť, že týmto svojím správaním poškodenu len zbytočne stresoval a nepridal jej na jej psychickej pohode. Musel si byť vedomý toho, že takýto negatívny impulz zo strany poškodenej voči jeho osobe vyplynul práve z jeho správania a konania. Sama poškodená vypovedala, že správanie obžalovaného sa jej nepáči. Doslova vypovedala: „nechápem, čo tým chce docieľiť, lebo ... neviem ... mám pocit, že stále menej ho mám rada, keď toto robí ... zo správania mám stres, je nervózna“.

Znalec potvrdil, že pokiaľ išlo o poškodenu - i keď táto bola vo veku 16 rokov - týmto vekom však bola primeraná jej úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti. Vzhľadom ku svojej duševnej a fyzickej vyspelosti bola schopná pochopiť konanie obžalovaného, bola schopná dať svoj nesúhlas dostatočne zreteľne najavo, ako aj učinila.

V priebehu tohto časového obdobia denno-denným spôsobom (s uvedenými výnimkami) - keď poškodená chodila do školy - teda v pracovných dňoch ju obžalovaný „doprevádzal do školy“ - spôsobom, že na poškodenu čakal na autobusovej zastávke a to proti vôli poškodenej si takýmto spôsobom vynucoval stretnutie s poškodenu.

I keď samotná poškodená mu hovorila, že si takéto odprevádzanie do školy nepraje a bolo teda proti jej vôli - obžalovaný predmetnú skutočnosť nerešpektoval.

I keď na základe rozsudku (ktorý bol v platnosti - po tom, čo rozsudok Krajského súdu Bratislava, zo dňa 26.novembra 2013 bol zrušený) - opätovne proti vôli poškodenej si tento vynucoval - aby s ním trávil párne víkendy.

Opätovne i napriek jej nesúhlasu - sa jej vyhráždal - že bude s ňou chodiť každý deň i do školskej jedálne na obedy. Do školy obžalovaný s ňou išiel v autobuse každý deň nejakých osem minút - ale i táto okolnosť bola pre ňu frustrujúca, obmedzujúca a nepríjemná a to nielen k nej samotnej, ale i napríklad vo vzťahu k spolužiakom, ktorých stretla za prítomnosti obžalovaného. Týmto spôsobom jej znepríjemňoval život - bolo to o to nepríjemnejšie - že to vykonával ráno - keď išla do školy - keď má byť človek v klude, pokoji, aby mohol v škole sa riadne sústrediť na školský proces a nie ísť do školy už vynervovaný, vystresovaný a nie v pokoji.

Tým, že ju doprevádzal do školy - ju sledoval, vedel, že do školy musí ísť v ranných hodinách takže predmetná okolnosť sledovania mu problém nerobila. Navyiac počas tohto „doprevádzania do školy“ si týmto spôsobom nepríjemným spôsobom vynucoval osobný styk s poškodenou - jej osobnú blízkosť, ktorý však poškodenej bol značne nepríjemný.

Okrem tohto sledovania do školy vo vzťahu ku poškodenej bolo preukázané - že v čase keď mal nariadený súdom styk (t.j. páry víkend) keď odmietala poškodenej s ním stráviť víkend (6.mája 2016, 7.mája 2016, 3.júna 2016 (vo svojej výpovedi vypovedala, že bolo to i z dôvodu, že keď s ním bola - piatky išli na políciu - kde polícii odovzdával papiere a ona bola pri tomto prítomná) - vypoľ na byte, v ktorom bývala s mamou a sestrou (6.mája 2016, 7.mája 2016) elektrikú. Vždy volal príslušníkov polície. I za prítomnosti týchto príslušníkov polície obžalovanému vysvetľovala, že nechce ísť s ním na víkend. Potvrdila - a to nielen poškodenej, ale i matka - svedkyňa R.. W. M., ako i sestra - W. M. - že i keď bol páry víkend - a mala byť podľa právoplatného rozhodnutia s obžalovaným - trávil v pokoji, klude, v harmónii s mamou a obžalovaný opätovne predmetnú vec riešil cez políciu - nahlásením jej nezvestnosti, únosu - čo sa samozrejme nezakladalo na pravdivých skutočnostiach. Tak tomu bolo 7.mája 2016, 8.mája 2016. Počas návštev u starých rodičov - rodičov obžalovaného i keď nemal tam byť prítomný obžalovaný - bol tu opäť prítomný a takýmto spôsobom vyhľadával jej osobnú blízkosť. V danom prípade išlo o nepáry týždeň.

Taktiež z výpovedí svedkov - matky R.. W. M., W. M., ale i svedka R. E. bolo preukázané, že obžalovaný sedával pred bytom poškodenej a temer celý víkend - tým bránil poškodenej (ale nielen jej) opustiť byt a byť v byte - ako to vypovedala poškodenej - „keď musela byť v byte bola tam ako keby väzeň“. Zároveň vypovedala, že jej spolužiaci a kamaráti chodia cez víkendy von alebo niekam a ona musí byť doma“. Keď mal obžalovaný zakázaný styk s ňou bolo to pre ňu lepšie lebo - ako vypovedala - „víkendy sú naozaj strašné.“ Kontakt s poškodenou si obžalovaný vynucoval i SMS (8.máj 2016). Obžalovaný predložil na hlavnom pojednávaní za mesiace apríl, máj, jún 2016 - prehľad karty pracovného dňa - podľa týchto mesačných súčtov jeho celodenné zmeny boli: -28.apríl 2016 od 08:00 hod. do 16.00 hod., 29.apríl 2016 od 07:25 hod. - 15:25 hod., sobota - nedeľa - voľno, 2.máj 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod., 3.máj 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod., 4.máj 2016 - 07:10 hod. - 15:10 hod., 07:49 hod. - 17:00 hod. - služobná cesta, 5.máj 2016 - 07:00 hod. - 15:00 hod. - 07:00 hod. - 16:46 hod. - služobná cesta, 6.máj 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod., sobota - nedeľa voľno, 9.máj 2016 - 07:50 hod. - 16:50 hod., 10.máj 2016 - 07:45 hod. - 15:45 hod., 11.máj 2016 (streda) - 07:15 hod. - 15:15 hod., 12.máj 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod. - služobná cesta, 13.máj 2016 - 06:00 hod. - 14:00 hod. - 06:00 - 14:40 hod. - služobná cesta, sobota - nedeľa voľno, 16.máj 2016 - 07:55 hod. - 15:55 hod. 09:24 hod. 15:55 hod. - služobná cesta, 17.máj 2016 - 07:25 hod. - 16:25 hod. , 18.máj 2016 (streda) - 07:10 hod. - 15:10 hod. 19.máj 2016 - 07:45 hod. - 15:45 hod. služobná cesta, 20.máj 2016 - 07:00 hod. - 15:00 hod. - služobná cesta, sobota - nedeľa - voľno, 23.máj 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod., 24.máj 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod., 25.máj 2016 (streda) - 07:25 hod. - 15:25 hod., 26.máj 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod. 07:48 hod. - 16:00 hod. - služobná cesta, 27.máj 2016 - 06:00 hod. - 14:00 hod. 06:00 hod. - 14:15 hod. - služobná cesta , sobota - nedeľa - voľno, 30.máj 2016 - 07:45 hod. - 15:45 hod., 31.máj 2016 - 07:55 hod. - 15:55 hod., 1.jún 2016 (streda) 06:10 hod. - 14:10 hod., 2.jún 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod., 07:58 hod. - 16:50 služobná cesta, 3.jún 2016 - 06:00 hod. - 14:00 hod. - služobná cesta, sobota - nedeľa voľno, 6.jún 2016 - 07:45 hod. - 15:45 hod. 7.jún 2016 - 07:55 hod. - 15:55 hod., 8.jún 2016 (streda) - 07:35 hod. - 15:35 hod., 9.jún 2016 - 07:55 hod. - 15:55 hod., 08:14 hod. - 15:55 hod. - služobná cesta, 10.jún 2016 - 06:00 hod. - 14:00 hod. 06:00 hod. - 14:03 hod. - služobná cesta, sobota - nedeľa voľno, 13.jún 2016 - 07:45 hod. - 15:45 hod., 14.jún 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod., 15.jún 2016 (streda) - 07:55 hod. - 15:55 hod., 16.jún 2016 - 07:55 hod. - 15:55 hod., 07:57 hod. - 16:00 hod. - služobná cesta, 17.jún 2016 - 06:00 hod. - 14:00 hod., 06:00 hod.

- 14:31 hod. - služobná cesta, sobota - nedeľa voľno, 20.jún 2016 - 07:55 hod. - 15:55 hod., 21.jún 2016 - 07:50 hod. - 16:50 hod., 22.jún 2016 (streda) 07:25hod. - 15:25 hod., 23.jún 2016 - 07:55 hod. - 15:55 hod., 08:06 hod. - 15:55 hod. - služobná cesta, 24.jún 2016 - 07:00 hod. - 15:00 hod. 07:00 hod. - 11:30 hod. služobná cesta, 12:00 hod. - 15:00 hod. - dovolenka, sobota - nedeľa voľno, 27.jún 2016 - 07:55 hod. - 15:55 hod.. 28.jún 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod., 29.jún 2016 (streda) - 07:55 hod. - 15:55 hod., 30.jún 2016 - 07:50 hod. - 15:50 hod.

Samotná poškodená vypovedala, že stredy mala nultú hodinu - so začiatkom o 07:00 hod.

Z týchto predmetných harmonogramov bol zistený stav kedy a od akého času bol v práci.

Súd preto - kde boli uvedené časy, že obžalovaný musel byť v práci 6:00 hod. a o 06:10 hod. nepožal - že by v predmetnom dni maloletú poškodenú K.S. sledoval spôsobom čakania na autobusovej zastávke - keď mala ísť maloletá do školy (t.j. 13.máj 2016, 27.máj 2016, 1.jún 2016, 3.jún 2016, 10.jún 2016, 17.jún 2016).

v bode 2/

dňa 4.júna 2016 v sobotu v čase okolo 11:00 hod. obžalovaný stál pred dverami bytu, pričom keď poškodená vyšla von za účelom nákupu chytil ju za ruku so slovami, že s ním ide na víkend, na čo poškodená začala plakať a žiadať ho, aby ju pustil, keď poškodená vyšla von pred bytový dom a chcela nasadnúť do motorového vozidla obžalovaný jej v tom zabránil tak, že sa postavil medzi poškodenú a otvorené dvere vozidla, keď poškodená chcela nasadnúť do auta, podsadol ju a zabránil jej v tom, na čo až po príchode policajnej hliadky poškodenej umožnil vrátiť sa do bytu, avšak v odchode na nákup jej zabránil, následne po odchode polície z miesta sa presunul pred byt, kde s prestávkami zotrval až do 18:00 hod. dňa 5.júna 2016.

V predmetný deň keďže bola sobota chcela ísť poškodená so svojou mamou (svedkyňou R.. W. M.), sestrou (svedkyňou W. M.) a svedkom W. I. do obchodu. Keď otvorili vchodové dvere bytu - bol tu obžalovaný, ktorý ich čakal pred dverami bytu a išiel s nimi až ku autu. Keď poškodená chcela ísť k motorovému vozidlu ju chytil ju obžalovaný za ruku s tým, že na víkend pôjde s ním. Snažil sa jej zabrániť, aby nevyšla z bytového domu. Nerešpektoval vôľu poškodenej, že táto s ním nechcela ísť a to i napriek tomu, že mu to dôrazne dávala najavo a to nielen plačom, ale žiadosťami ako i z jej strany krikom, aby ju pustil. Konanie obžalovaného pokračovalo tým, že keď do predmetného motorového vozidla chcela nastúpiť poškodená - tento sa jej snažil v tomto zabrániť a to spôsobom, že do predmetného motorového vozidla je nedovoliť nastúpiť - postavil sa pred poškodenú a predmetné otvorené dvere motorového vozidla a keď si poškodená chcela sadnúť do vnútra auta - podsadol a ju a takýmto spôsobom jej bránil v sadnutí si do motorového vozidla. I keď opätovne poškodená žiadala obžalovaného, aby ju nechal a dovoľil jej teda odísť - tento to nerešpektoval. Na miesto udalosti bola privolaná policajná hliadka a to osobne samotným obžalovaným, ktorý predmetnej policajnej hliadke uvádzal, že ona spoločne s jej sestrou a svedkom W. I. ju chcú uniesť. Na predmetný nákup poškodená so svojou mamou nešli - pretože po príchode policajnej hliadky bolo poškodenej umožnené, aby sa i ona s mamou vrátili do bytu. Po tom, čo sa vrátili do predmetného bytu - obžalovaný zotrval pred ich bytom až do večerných hodín s prestávkami do 18.00 hod. nasledujúceho dňa t. j. 5.júna 2016. obžalovaný pred ich bytom sedel na stoličke. Dňa 5.júna 2016 v poobedňajších hodinách bola v byte, v ktorom bývala poškodená policajná hliadka - ktorá im oznámila, že z bytu môžu vyjsť, čo však zo strany poškodenej ani jej matky vykonané nebolo z dôvodu, že sa báli obžalovaného.

Takto predmetný priebeh podrobne popísala nielen samotná poškodená, ale i svedkyňa - matka R.. W. M., sestra poškodenej W. M., svedok W. I.. Predmetné skutočnosti vyplynuli i z obrazového záznamu, ktorý vyhotovoval svedok W. I..

v bode 3/

dňa 17.júna 2016 v čase asi o 18:15 hod. keď poškodená prišla s matkou z nákupu pristúpil k nej a na pravú ruku jej pripevnil kovové putá držiak ich druhú časť v ruke, pričom poškodenej hovoril, aby s ním odišla na víkend, čo ona odmietla a plakala, takto na mieste zotrval až do príchodu polície, na ktorej výzvy poškodenú pustil a tá aj s putami odišla do bytu.

Opätovne ako poškodená, tak i svedkyňa R.. W. M. (matka poškodenej) zhodne potvrdili, že v predmetný podvečer - v piatok 17.júna 2016 keď prichádzali do predmetného bytu motorovým vozidlom. Tu predmetným motorovým vozidlom prišiel obžalovaný ku nim - asistoval im pri vyberaní nákupných tašiek, vystupovaní z motorového vozidla. Na predmetnom mieste okrem poškodenej a svedkyne matky

poškodenej boli prítomní aj sestra poškodenej (svedkyňa W. M.) ako i priateľ svedkyne R.. W. M. - W. I..

Poškodená vypovedala, že obžalovaný keď bola pri motorovom vozidle pristúpil ku nej a pripevnil kovové puto na jednu ruku. Poškodená nevedela vôbec, čo sa deje, mala obavu, že druhú časť pút si obžalovaný pripne na svoju ruku. Bola v šoku, bola ticho. Policajnú hliadku privolala svedkyňa - mama poškodenej R.. W. M.. Predmetnú udalosť natáčal na mobilný telefón - svedok W. I.. Keďže poškodená sa obávala toho, aby druhú časť pút obžalovaný si nepripol na svoju ruku - aby týmto spôsobom ju prinútil ísť s ním - i poškodená sa snažila zabrániť v tomto - pretože druhú časť pút držala v ruke. I keď sa snažila predmetné putá uvoľniť toto sa jej nepodarilo. Do príchodu policajnej hliadky mala poškodená predmetné putá na ruke a obžalovaný ju pri sebe držal, neakceptujúc plač poškodenej a výčitky z jej strany na jeho správanie. I samotní príslušníci policajnej hliadky vyzývali obžalovaného - aby jej predmetné putá dal dole, reakcia obžalovaného bola, že on nemá pri sebe kľúčiky. Vypovedal im, že pre kľúčiky by si musel ísť do bytu - takže chcel, aby poškodená išla s ním do bytu - aby jej putá mohol odomknúť. I keď policajná hliadka skúšala predmetné putá odomknúť kľúčom, ktorý mala pri sebe nepodarilo sa im to. Ich výzvy obžalovanému, aby poškodenú pustil neakceptoval. Po príchode ďalšej policajnej hliadky bol touto hliadkou obžalovaný vzatý. Putá z ruky poškodenej boli odobraté a to svedkyňou - mamou. Následne opätovne sedel obžalovaný pred bytom poškodenej pretože tieto ho videli v kukátku. Keďže mali naplánované ísť do Horského parku a videli, že obžalovaný sedel pred dverami bytu - (z dôvodu, že poškodená s mamou bývali na prízemí) byt opustili spôsobom, že vyskočili z okna. V predmetný večer svedkyňa R.. W. M. s poškodenou prespali u rodičov a v nedeľu išli spoločne do divadla. Domov prišli preto na nasledujúci deň okolo 20:00 hod. vtedy pred dverami bytu obžalovaný už nebol.

Súd mal predmetné skutočnosti preukázané - ako z výpovede poškodenej, tak i svedkyne - mamy R.. W. M., svedka W. I. a sestry poškodenej W. M.. V predmetnej veci svedok W. I. vykonal obrazový záznam. Súd poukazuje i na listinný dôkaz - záznam zo služby zo dňa 17. júna 2016 - z ktorého vyplynuli a teda boli preukázané vyššie uvedené skutočnosti.

Celé toto konanie obžalovaného maloletá poškodená vnímala ako stresujúce, necitlivé a nerešpektujúce jej osobu a vlastné potreby, jej vnímanie týchto situácií bolo sprevádzané negatívnymi emóciami, ktoré boli pre ňu natoľko zaťažujúce, že ich nedokázala primerane spracovať, čo môže mať negatívny dopad na psychosociálny vývoj jej adolescentnej osobnosti.

Súd tieto skutočnosti podrobne vyššie rozviedol - t.j., ako to vnímala samotná poškodená, ako tieto skutočnosti prežívala a navyše súd v tomto smere poukazuje i na závery znaleckého posudku od znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD. - z ktorého vyplynulo, že i keď u poškodenej objektívne aktuálny psychický stav nevykazuje významnejšie zmeny svedčiace pre akútne narušenie psychických funkcií a procesov - táto však vyjadruje strach z otca, ktorý pôsobí vierohodne. Boli u nej zistené zjavné známky pohotovosti k emočnej destabilizácii, zvýšená plačlivosť. Zvýšená intrapsychická úzkosť prispieva k zhoršeniu psychického komfortu. Neboli zistené ďalšie znaky pre akútnu, resp. postraumatickú stresovú poruchu. Uvedené však bolo podporené absenciou zhoršenia výkonu reprezentovaného školským prospechom. Za významný však znalec považoval vplyv situácie na ďalší možný vývoj sociálneho vnímania so zvláštnym dôrazom na intersociálnu interakciu a schopnosť vstupovať do primeraných, diferencovaných, blízkych, intenzívnych intersexuálnych vzťahov. Povaha poškodenej je daná totiž introvertovanosťou, preferenciou racionálnych mechanizmom, obrannou sťahunosťou zo sociálnych interakcií, pri zachovaní záujmu o sociálne dianie. Zvýšené napätie je destabilizujúce a vedie k úvahám o sebe s častými negatívnymi obsahmi, poškodzujúcimi sebaobrane pri limitovanom vplyve interpersonálnych interakcií na tvorbu seba obrazu.

Vzťah poškodenej k obžalovanému znalec na základe vyšetrenia charakterizoval ako ambivalentný, zmesou pozitívnych a negatívnych emócií, pričom táto rozpornosť je zdrojom stresu ovplyvňujúceho jej vývoj. Jej snaha o zmenu ostala otcom nevypočutá. Dôsledkom takéhoto vývoja je u nej snaha o potlačanie emócií, nakoľko sú tak zaťažujúce, že ich nedokáže primerane spracovávať. Znížená kvalita modulácie uvoľňovania negatívnych emócií prispieva k nárastu pretrvávajúcej intrapsychickej tenzie, ako prekurzora možných zmien v psychike a telesnom zdraví. Bol u nej pozorovaný obranný sociálny odstup, vrátane neochoty vstupovať do bližších sociálnych emočných výmen, vrátane intersexuálnych, čo je determinujúce v psychosexuálnom vývoji a môže byť prekážkou v nadväzovanosti primeraných partnerských vzťahov.

Pokiaľ išlo o osobnosť obžalovaného tohto znalca vyhodnotil ako osobu, ktorá očakáva, že druhí budú tolerantní k jeho potrebám a nárokom, budú konať v zhode s nimi. Prítomnosť podráždenosti a

negatívnych pocitov je dôsledkom tendencie tlmiť uvoľnenie emócií. Je tu možný nárast vnútornej, skrytej, potláčanej agresivity. V prípade prejavov agresie a silného emočného tlaku je možné zlyhávanie modulácie emócií za prítomnosti menej sofistikovaného myslenia a jeho spoluúčasti v ovládacích mechanizmoch. I keď obžalovaný nevykazuje zvýšenú mieru proaktívnej agresivity, ako jadrového rysu prevažným spôsobom určujúceho jeho správania. Agresívne prejavy sú reakciou na podnety, ktoré vyvolávajú nárast intrapsychotického napätia, zhoršujú emočnú bilanciu v prospech negatívnych emócií s dopadom na neadaptívne správanie. Uvedený mechanizmus je zosilnený rysmi zvýšenej vzťahovacej senzitivity.

Jeho správanie (vyhľadávanie, doprevádzanie dcéry, nasadenie pút, opakované návštevy, pobyt za dverami bytu kde žije jeho bývalá manželka s dcérou ako aj požadovanie trávenia času s ním od dcéry - toto správanie je v súlade s formami presadzovania svojich nárokov v zhode s jeho osobnostnými rysmi. Motivačným pozadím skutku zo strany obžalovaného je snaha o sanáciu seba obrazu v roli otca, ktorá je narušená prehlbujúcou sa izoláciou od vlastných detí, pri strate rodinného zázemia. Obžalovaný vníma svoj vzťah k dcére ako narušený z dôvodu rozvodu manželstva, pričom poukazuje na možnosť obnovy interakcie do úrovne pred rozvodom. Uvedený proces sa z dôvodu neistoty snaží v danej situácii získať pod kontrolu a regulovať ho, čomu sa poškodená však bráni z dôvodu zachovania primeranej miery sebaurčenia.

Znalec konštatoval, že i keď pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre široké sociálne okolie, rovnako ani pre poškodených - je však vhodné zamedzenie styku otca s dieťaťom do doby slobodného rozhodnutia maloletej o forme a častosti styku.

Obžalovaný tak svojím spôsobom konania vo vzťahu k poškodenej tejto sústavne znepríjemňoval život - sledovaním, opakovane si neprimeraným spôsobom vynucoval styk s dcérou, obmedzoval ju vo voľnom pohybe, nahlasoval polícii vymyslené ublíženia a únosy dcéry. Konanie obžalovaného vygradovalo dňa 4. júna 2016 a dňa 17. júna 2016 poškodenej fyzickým spôsobom bránil v nastúpení do auta a v jej odchode a nasadil jej putá.

Zo strany obžalovaného značne teda neprimeraným spôsobom a i v dvoch prípadoch agresívnym a už fyzickým spôsobom správania opakovane útočil na poškodenú - útočil najmä na jej slobodu a jej psychický stav v otázke jej rozhodovania. Zo strany obžalovaného išlo o viaceré útoky (súd ich preto rozviedol podrobne) - predmetné útoky zo sledovania obžalovaného prerástli už do fyzického útoku na poškodenú (nasadenie pút, bránenie v nastúpení do motorového vozidla).

Súd v tejto veci uvádza, že takéto „plnenie výkonu rodičovských práv, resp. jeho zabezpečenie rodičovských práv“ - ako to obžalovaný realizoval je neakceptovateľné.

Vzťah rodiča k dieťaťu neopravňuje rodiča na akékoľvek svojvoľné konanie voči dieťaťu a už vôbec nie na konanie protiprávne. Nie je možné vidieť v konaní, ktorým sa už neprimeraným spôsobom obmedzuje osobná sloboda dieťaťa - s nasadením pút, bránením v nasadení do auta, sledovaním dieťaťa - riadny výkon rodičovských práv. Takéto konanie obžalovaného bolo spôsobilé ohroziť zdravie maloletej a to konkrétne jej psychický vývin, v poškodenej osobe spôsobovalo neustály stres. Toto znalec nevyhlásil do budúcnosti. Práve z obavy obžalovaného táto ako bolo preukázané nevychádzala cez víkendy z domu z dôvodu neakceptovateľného správania a najmä konania obžalovaného - išlo tak v danom prípade o podstatnú zhoršenú kvalitu jej života. Je neprijateľné, aby z bytu, v ktorom poškodená bývala - vychádzala práve z dôvodu, aby neprišla do konfliktu s obžalovaným - oknom (i keď je byt na prízemí), aby keď obžalovaný nedosiahne (konkrétne, aby poškodená i keď na základe rozhodnutia súdu) - aby s ním strávila víkend - vypne v byte, v ktorom býva elektrikú, alebo oznamuje polícii nepravdivé údaje o jej únose, týraní zo strany osôb, ktorých naopak poškodená má rada a ktorá je pomáha prekonávať zvládnuť predmetnú záťaž.

I samotná matka poškodenej vypovedala, že viackrát počas tohto žalovaného obdobia telefonovala na políciu (viď podané trestné oznámenie z jej strany) - pretože mala strach o dcéru - poškodenú. Videla, že táto bola z obžalovaného vynervovaná, rozrušená, plačlivá. Išlo tak v jej osobe o negatívne emócie vo vzťahu k obžalovanému - i keď biologickému rodičovi. Poškodená v žalovanom období bola vo veku značne zraniteľnom - najmä ako to uviedol i psychológ v písomne vypracovanom znaleckom posudku vo vzťahu k nej - že práve v dôsledku takéhoto stavu, ktorý zažívala má snahu o potláčanie emócií, nakoľko tieto sú tak zaťažujúce, že ich nedokáže primerane spracovať. Znížená kvalita modulácie uvoľňovania negatívnych emócií prispieva u nej k nárastu pretrvávajúcej intra psychickej tenzie, ako prekursora možných zmien v psychike a telesnom zdraví. Má obranný sociálny odstup, vrátane neochoty vstupovať do bližších sociálnych emočných výmen, vrátane intersexuálnych, čo je determinujúce v psychosexuálnom vývoji a môže byť prekážkou v nadväzovaní primeraných partnerských vzťahov. Svojím konaním poškodenú traumatizoval, spôsobil jej psychickú nestabilitu.

Práve tým, že obžalovaný mal po rozvode manželstva určený styk i s maloletou poškodenou svoju rolu vo výchove dieťaťa mohol a mal uplatňovať len pozitívnym spôsobom a nie aby maril výsledky výchovy dieťaťa rodičom, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Bol to práve ako prvý civilný súd - ktorý predmetným dokazovaním, ktoré vykonával mal za to, že oddelenie od otca (zákaz styku) bolo potrebné v záujme maloletej K.S.

Pojem záujem dieťaťa nemožno chápať zužujúco len ako „záujem zdravia dieťaťa“. Záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva, ktoré sú uvedené nielen v Dohovore o právach dieťaťa, ale i v iných právnych predpisoch.

I maloleté dieťa, ktoré vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť je schopné samostatne vyjadriť svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho dotýkajú. Toto zo strany obžalovaného nebolo vo vzťahu ku poškodenej realizované.

I keď povinnosťou rodičov všeobecne je spoločná zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a jeho záujem - toto zo strany obžalovaného nebolo vo vzťahu ku poškodenej rešpektované. Predmetný styk, ktorý mala maloletá K.S. určený súdom (práve po tom, čo bola vec zrušená Najvyšším súdom SR) - dosiahla negatívny vplyv na jej záujem. Preukázaný zo strany obžalovaného za tie dva mesiace - kým nebolo rozhodnuté opätovne Krajským súdom Bratislava - o zákaze styku obžalovaného s maloletou K.S. - vychádzajúc práve zo zisteného skutkového stavu v trestnom konaní - bolo v tom, že predmetný „vynútený styk obžalovaného“ vo vzťahu ku poškodenej mal na jej osobu negatívny vplyv. Súd si musel uvedomiť, že v danom prípade išlo skutočne o krajnú možnosť - ale musel prihliadať na záujem maloletého dieťaťa.

I keď práve žalovanom období (v rámci tohto trestného konania) - bolo iluzórne si predstavovať zo strany obžalovaného - že svojou v danom prípade negatívnou autoritou rozkáže svojej maloletej dcére, aby ho rešpektovala. Mal si byť obžalovaný vedomý toho, že keď mu skutočne išlo o záujem svojej dcéry - aby jej prosby a názor aj akceptoval.

Práve i z týchto predmetných dôvodov, ktoré zároveň umožňuje Trestný poriadok - aby poškodenej ešte viac psychicky neublížil - pretože výsluch na súde by mohol nepriaznivo ovplyvniť jej ďalší duševný a mravný vývoj - aplikoval ustanovenie § 135 ods. 4 Tr.por.

Pokiaľ ide o obrazové nahrávky vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ a 3/ a čiastočne i ku skutku pod bodom 1/ (sedenie pred bytom, v ktorom bývala poškodená) - ktoré namietal obžalovaný, že tieto boli vykonané bez jeho súhlasu, k tomuto súd poznamenáva:

Podľa § 119 ods. 2, veta prvá Tr.por. - za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

Podľa § 119 ods. 3, veta prvá Tr.por. - dôkazy môžu obstarávať aj strany na vlastné náklady.

Podľa § 2 ods. 10, veta tretia Tr.por. - právo obstarávať dôkazy majú aj strany.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. - orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Každá súkromná osoba má dispozičné právo k záznamu o svojej korešpondencii. V danom prípade obrazový záznam natočený mobilným telefónom vo vzťahu ku skutkom - zabezpečený jednou z komunikujúcich osôb i bez výslovného súhlasu ďalšej komunikujúcej osoby (obžalovaného) - môže byť v trestnom konaní použitý ako dôkazný prostriedok na dokumentovanie a preukazovanie porušenia ustanovení Trestného zákona. Prípustnosť takéhoto dôkazného prostriedku je potrebné posudzovať s ohľadom na rešpektovanie práva na súkromie zakotveného v článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len "Dohovor") a i s ohľadom na článok 6 Dohovoru o práve na spravodlivé súdne konanie.

Článok 6 Dohovoru nezakotvuje žiadne pravidlá o prípustnosti dôkazov alebo ich posudzovaní, pretože je to v prvom rade záležitosťou vnútroštátnej právnej úpravy a vnútroštátnych súdov. Kontrole zo strany súdu podlieha hodnotenie dôkazov vnútroštátnymi súdmi iba do tej miery, či to nie je zjavne neprimerané alebo svojvoľné.

V trestnom konaní sa nemôže súkromná osoba domáhať beztrestnosti s odkazom na porušovanie svojho práva na súkromie - korešpondenciu (obrazová nahrávka mobilného telefónu), ak táto osoba sama v rámci korešpondencie porušila oprávnené záujmy inej osoby chránené Trestným zákonom, pretože ochrana jej súkromia končí tam, kde začína ochrana súkromia a oprávnených záujmov druhej osoby.

Korešpondenciou podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru - treba na účely trestného konania rozumieť právo na nerušenú a necenzurovanú komunikáciu s inými, uskutočňovanú prostriedkami slúžiacimi na komunikáciu - i obrazový prenos.

Podľa článku 2 ods. 3 Ústavy SR - každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

V danom prípade bol podstatný motív a dôvod, ktorý viedol v menej poškodenej - svedka Nechal vyhotovenie predmetného obrazového záznamu skutočnosť, aby bolo zabezpečené a hlavne preukázaná neadekvátnosť správania obžalovaného vo vzťahu k poškodenej.

Vyplyva z týchto dôkazov, že prípustným zásahom sa zasahovalo do práv a slobôd obžalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje, že obžalovaný namietal len skutočnosť, že nedal predmetný súhlas na zverejnenie týchto nahrávok. Z jeho strany nebol namietnutý obsah zverejnenej nahrávky, autentickosť nahrávky. I keď vypovedal, že on nič nepočul - čo bolo na obrazovom zvuku - nebol tu podstatný text - ale podstatný bol nie zvukový, ale obrazový záznam. Tento bol v súlade so zhodnými výpoveďami ako poškodenej, tak i svedkov - R.. W. M., W. M., W. I..

Tým, že nenamietal obsah - súd mal za to, že tento bol pravdivý vo vzťahu ku poškodenej. Predmetné obrazové nahrávky tak nezostali osamotené a neboli vyhotovené cielene, len za tým účelom, aby boli namierené proti obžalovanému.

Predmetné obrazové nahrávky neboli len jedným z dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného, na ktorej by mala byť preukázaná vina obžalovaného.

Ďalšími dôkazmi - bola výpoveď poškodenej ako i vyššie uvedených svedkov ako i záznamov zo strany polície, ktoré boli vykonané v tejto veci.

Ochranu svojho súkromia sa nemôže úspešne dovolávať osoba (obžalovaný), ktorá svojím úmyselným konaním narúša pokojný stav súkromného života inej osoby. Legitímny verejný záujem štátnych orgánov na ochrane spoločnosti (jednotlivcov) pred závažnými trestnými činmi alebo na odhaľovaní, objasnení a potrestaní takej činnosti, je zásadne nadradený (prioritný) záujmu páchatel'a závažnej trestnej činnosti na ochrane sfér svojej osobnosti.

Ani prípadná nezákonnosť dôkazu získaného porušením článku 8 ods. 1 Dohovoru ešte nespôsobuje jeho nepoužiteľnosť v trestnom konaní a za určitých okolností nie je právo obžalovaného na spravodlivý súdny proces (článok 6 Dohovoru) v dôsledku použitia takeého dôkazu dotknuté. Je potrebné skúmať, či boli využité všetky možnosti minimalizácie zásahu do základného práva či slobody inej osoby, t. j. či jednému právu nebola nedôvodne poskytnutá prednosť pred druhým právom.

Súd v tejto časti poukazuje na rozhodnutie Khan v. Spojené kráľovstvo (rozsudok zo dňa 12.mája 1998) kde tiež sťažovateľ nenamietal autentickosť záznamu, ale napadol jeho použitie. Súd zdôraznil, že skutočnosť, že nebol úspešný, nebola pri hodnotení Súdu rozhodujúca. Súd rozhodol, že použitie dôkazu, ktorý sa získal porušením článku 8, nie je v rozpore s požiadavkami spravodlivosti, ktoré sú obsiahnuté v článku 6.

Predmetné obrazové záznamy boli odovzdané polícii neboli použité (zneužitú) na žiadny iný účel, ale na odhalenie protiprávneho konania obžalovaného a jeho usvedčenie. Išlo teda o legitímny cieľ v zmysle vyššie citovaných úvah.

Naviac dôkaz predložený poškodenu (ako už súd viackrát zvýraznil) nebol osamoteným dôkazom a jediným dôkazom usvedčujúcim dôkazom - naopak predmetný dôkaz (obrazová nahrávka) len "dokreslila situáciu" - ako podporný dôkazný prostriedok poškodenej. Hlavným a teda nosným usvedčujúcim dôkazom bola výpoveď poškodenej, ako i svedkov, ktoré boli počas celého dokazovania nemenné. Predmetné obrazové nahrávky dokumentovali vierohodnosť tvrdenia poškodenej a neboli teda vyhotovené svojvoľne.

V kontexte s tým potom nemožno vysloviť, že záujem na ochrane súkromia poškodenej a záujem na postihu obžalovaného za prípadné protiprávne konanie je zanedbateľný, či menší ako záujem na ochrane súkromia obžalovaného, a preto súd uzatvára, že uvedený dôkazný prostriedok bol pre účely trestného konania použiteľný a jeho obsah súd preto posudzoval ako plnohodnotný dôkaz.

Obdobnú situáciu súd už vykonával v inom trestnom konaní (č.k. 2T/22/2015-167, 15.mája 2015, ktorá bola potvrdená i uznesením Krajského súdu Bratislava pod 1To/85/2015, zo dňa 2.septembra 2015).

zo dňa
sp.zn.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd dokazovaním k záveru, že obžalovaný konaním naplnil v bode 1/, 2/, 3/ prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr.zk., v bode 2/, 3/ aj v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák. Trestný postih nebezpečného prenasledovania v praxi často úzko súvisí s ďalšími trestnými činmi - a to konkrétne i s trestným činom obmedzovania osobnej slobody. Teória trestného práva pripúšťa možný jednočinný súbeh, pretože každé z týchto ustanovení chráni iný objekt (Veľké komentáre, Šámal a kol. Trestní zákoník II, Komentář č. I. 3013).

V tomto prípade obžalovaný poškodenú bodoch 1/, 2/, 3/ dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu jej zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jej života tým, že vyhľadával jej osobnú blízkosť a ju sledoval. Tento skutok dokonal dcéru - na chránenej osobe (§ 139 ods. 1 písm. a/, e/ Tr.zák.)

Zo skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného prenasledovania vyplýva, že chráni pred obťažovaním tak intenzívnym, ktoré už ohrozuje psychickú a v niektorých prípadoch aj fyzickú integritu poškodenej, resp. jeho život. Hranica je prekročená v prípade, keď je z okolností prípadu zrejme bezvýslednosť, snahy prenasledovateľa získať priazeň obeť a napriek tomu, v jej prenasledovaní neúnavne pokračuje.

Objektom tohto žalovaného trestného činu sú primárne medziludské vzťahy a právo človeka na pocit bezpečného a kvalitného života.

Objektívna stránka tohto žalovaného trestného činu spočíva v dlhodobom prenasledovaní, ktoré je spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života.

Obžalovaný vyhľadával osobnú blízkosť poškodenej a vykonával sledovanie poškodenej - zahrnuté tak bolo spôsoby sledovania obžalovaného, jeho obťažovanie, jeho doprevádzanie, pozorovanie (denné čakanie pred bytovým domom, sedenie na chodbe bytového domu oproti bytu poškodenej), „doprovod“ do školy - všetky tieto vyhľadávania boli objektívne spôsobilé k tomu, že u poškodenej vzbudili dôvodnú obavu o jej zdravie a zhoršili kvalitu jej života.

Pokiaľ ide o pojem „dlhodobo“ - je potrebné rozumieť prinajmenšom niekoľko vynútených kontaktov alebo pokusov o ne, ktoré zároveň musia byť spôsobilé u poškodenej vyvolať dôvodnú obavu. Toto sa vykonávalo i tejto predmetnej trestnej veci. Zo strany obžalovaného konanie sa vykonávalo od 28.apríla 2016 do 1.júla 2016 - i keď v danom prípade išlo o viac ako dva mesiace - tieto dva mesiace však boli sústavné, systematické, vytrvale tvrdošijné - ktoré absolútne sa vymykali z bežných noriem správania. Zároveň i nebezpečne gradovali - keďže išlo o školské obdobie - obžalovaný v tomto období v pracovných dňoch proti vôli poškodenej si vnucoval stretnutia s poškodenou a to i napriek tomu, že poškodená s týmto nesúhlasila a opakovane mu to slovne dávala najavo, v byte, v ktorom bývala so svojou mamou a sestrou - vypínal elektriku, oznamoval nezvestnosť poškodenej polícii, zamedzoval jej voľnému pohybu - pretože počas párných víkendov sedával na chodbe oproti bytu, v ktorom bývala poškodená, v prípade, že neotvorila dvere poškodená, alebo jej mama privolával policajnú hliadku - ktorá vypočúvala v tejto veci poškodenú. Týmto konaním ju traumatizoval. Z dôvodu, aby poškodená s matkou mohla ísť do divadla, alebo opustiť byt - museli použiť okno - cez ktoré vyskočili, aby nemuseli ísť dverami - pretože na chodbe sedel obžalovaný, nasadil putá maloletej, zabránil jej nasadnúť si do motorového vozidla, aby mohla stráviť víkend s osobami, ktorými chcela. Tieto protiprávne konanie za predmetné časové obdobie okrem prenasledovania v pracovné školské dni v ranných hodinách, boli s predmetnými výnimkami, ktoré uviedol vo výrokovej časti rozsudku a ďalšie dni - 7.mája 2016, 8.mája 2016, 15.mája 2016, 29.mája 2016, 3.júna 2016, 4.júna 2016, 17.júna 2016, 18.júna 2016. Toto protiprávne konanie na poškodenú pôsobilo stresujúco, značne necitlivo, ohrozený bol pocit stability a

pokoja. Správanie a najmä konanie obžalovaného poškodenú traumatizovalo. Konaním jej podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu jej života a to nielen samotným vyhľadávaním, osobným kontaktovaním - ale i tým, že táto víkendy trávila doma, aby zamedzila tak osobnému kontaktu s obžalovaným - nemohla tak tráviť plnohodnotne predmetné dni (napr. vychádzkami vonku, návštevou kina, divadla a podobne). Obžalovaný tak svojím konaním ju rušil nielen v školských ale i mimoškolských aktivitách. Správanie obžalovaného ohrozovalo jej zdravý psychický vývoj, jej osobnú integritu. Prekročenie už hraníc agresívneho - fyzického správania bolo na mieste verejnosti prístupnom - na ulici nasadenie pút, a nedovolenie jej nastúpenie do motorového vozidla. Ani príchod polície a výzvy polície zo strany obžalovaného neboli akceptované k tomu, aby odomkol predmetné putá. Tvrdil, že nemá kľúč. Takéto správanie otca, ktorý na jednej strane tvrdí - ako mu je na prvom mieste záujem dcéry a druhej strane - nerešpektuje záujem dcéry, sú mu ľahostajné jej prosby, plač vlastnej dcéry. Svojím správaním a najmä konaním - že vyhľadával jej osobnú blízkosť a ju sledoval zhoršoval kvalitu jej života. Predmetné prenasledovanie sa obžalovaným uskutočňovalo proti vôli poškodenej. V danom prípade išlo o dcéru (dcéra bola vo veku 15 rokov).

Dlhodobosť ako podmienka trestnosti sa musí posúdiť vzhľadom na každý konkrétny prípad individuálne minimálnou podmienkou, aby bol znak naplnený je aspoň niekoľko útokov (minimálne tri) počas niekoľkých dní tento čas nie je presne ustanovený, stačia tri dni, pretože takéto útoky môžu pokračovať (Budra/Čentéš/Kolesár/Záhora a kolektív Trestný zákon Osobitná časť, Komentár - II diel, strana 1204) Práve opakovaným a pokračovaním v čiastkových útokoch proti tomu istému - v danom prípade maloletej K.S. konanie musí byť posúdené nie ako priestupok, ale ako trestný čin z dôvodu, že opakovaným páchaním takéhoto činu alebo jeho čiastkových útokov proti tej istej osobe sa zvyšuje pravdepodobnosť páchatelovho ďalšieho pokračovania v tejto činnosti a z nej následné spôsobenie trestných činov proti životu a zdraviu alebo iných závažnejších trestných činov. Aj v tomto prípade protiprávne konanie obžalovaného gradovalo a sa stupňovalo - aj predmetnými putami.

Kvalita života predstavuje súhrn zvykov, aplikáciu hodnôt a voľnosť osoby, a to tak v oblasti duševného prežívania života ako aj v oblasti materiálneho zabezpečenia života. Zhoršenie kvality života predstavuje taký posun v kvalite života, ktorý osoba subjektívne vníma ako negatívum. Zhoršenie kvality života predstavuje taký posun v kvalite života predmetným trestným činom podľa § 360a Tr.zák. spočíva najčastejšie v psychickej traume alebo aspoň v nepokoji z toho, že prenasledovanie môže pokračovať alebo sa môže vyvinúť do tvrdších atakov (napr. proti životu a zdraviu).

Vyhľadávanie osobnej blízkosti poškodenej ako i jej sledovanie predstavovalo zo strany obžalovaného úmyselné sledovanie a chodenie za poškodenou proti jej vôli. I vyhľadávanie osobnej blízkosti treba vykladať v širokom slova zmysle, pretože len tak môže naplniť zámer zákonodarcu účinne ochrániť jednotlivca pred závažnými útokmi, do jeho súkromia. Pod predmetný pojem je preto treba zahrnúť najrôznejšie spôsoby sledovania, obťažovania, „doprevádzania“, „pozorovania (napr. denné čakanie pred domom, „doprovod“ pri ceste do školy a naspäť, tzv. „nočné hliadky“ pred bytom poškodenej) - ktoré sú v zásade vždy spôsobilé objektívne vzbudiť požadovanú dôvodnú obavu. Ani v tomto prípade však nie je relevantné, či je u poškodenej dôvodná obava skutočne vyvolaná alebo či pôjde len o púhu odôvodnenú možnosť ju vyvolať.

Dôvodná obava je totiž obava objektívne spôsobilá vyvolať vyšší stupeň obáv, úzkosti alebo iného tiesnivého pocitu zo zla, ktorý je na poškodenej pôsobený, pričom však nie je nutné, aby takýto pocit v poškodenom bol skutočne vyvolaný. Za dôvodnú obavu o zdravie poškodenej je potrebné považovať nielen obavu o zdravie fyzickú, ale tiež o obavu zo spôsobenia psychických porúch.

Predmetné vyššie uvedené „teoretické úvahy“ vo vzťahu k poškodenej boli reálne obžalovaným praktizované.

Súd vo veci poukazuje na pohovor s maloletou, ktorý bol vykonaný dňa 22. apríla 2016 - kde táto uviedla, že otec porušoval súdny zákaz styku v tomto období (t.j. v čase keď vo veci nebolo ešte rozhodnutie Najvyšším súdom Slovenskej republiky) - zároveň uviedla: nechcem to riešiť s políciou alebo trestným oznámením, je to môj otec a snažím sa to strpieť.

I z tohto jej prejavu je vidieť - jej maximálnu slušnosť, inteligenciu, ale najmä vlastné trpiteľstvo, ktoré jej bolo na úkor jej osobnosti.

I keď si súd uvedomuje, že bolo rozhodnutie civilného súdu v platnosti, na základe ktorého mal obžalovaný určený styk s maloletou K.S. a teda nárokoval si realizáciu tohto rozhodnutia a ako vypovedal - išlo z jeho strany o uplatňovanie svojich rodičovských práv, ktoré by mu nemali byť obmedzované a teda bránené - táto realizácia však nemôže byť spôsobom protiprávnym - pretože platí zásada - že z nepráva nemôže vzniknúť právo. Spôsob realizácie styku s poškodenou mal realizovať právnymi zákonnými prostriedkami na to danými.

Naviac v tomto žalovanom období (ktoré súd má za to, že využil na realizáciu svojich práv - spôsobom sebe vlastným) - mal vedomosť o tom, že sa vykonávalo civilné konanie práve o styku s maloletou K.S. a je preto je značne nepochopiteľné konanie obžalovaného v tejto trestnej veci.

Vo vzťahu ku skutkom pod bodom 2/ a 3/ - mal súd za to, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naviac naplnil i zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák.

Predmetné protiprávne konanie bolo dokonané vo vzťahu ku poškodenej - dcére obžalovaného.

Objektom tohto žalovaného trestného činu je osobná sloboda a to v zmysle pohybu. Týmto ustanovením je chránená sloboda každého človeka.

Bránenie v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorý sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu zabráňuje o svojom pohybe slobodne sa rozhodovať.

Objektívna stránka spočíva v tom, že páchateľ bráni inému užívať slobodu pohybu, hoci iba na krátku chvíľu, ak je bránenie ťažko prekonateľné. Nie je rozhodujúca dĺžka obmedzenia osobnej slobody.

Dňa 4.júna 2016 tým, že poškodená chcela nastúpiť do motorového vozidla - a so sestrou, mamou a jej priateľom chcela stráviť víkend podľa svojich predstáv a obžalovaný jej v tomto bránil spôsobom, že sa postavil medzi poškodenú a otvorené dvere motorového vozidla, následne keď chcela do vozidla nasadnúť - podsadol ju a zabránil jej v tom - naplnil znaky žalovaného trestného činu. Bránenie v užívaní osobnej slobody je značný zásah do osobnej slobody. Obžalovaný jej znemožnil tento voľný pohyb - zabráňoval jej nastúpiť do predmetného motorového vozidla, čo robil neoprávnene.

Obdobne tomu boli i dňa 17.júna 2016 - keď poškodenej na ruku nasadil putá. Žiadal od nej, aby s ním odišla na víkend - opäť značným spôsobom zasahoval do jej osobnej slobody - slobody voľného pohybu. Predmetné nasadenie pút podľa obžalovaného malo byť „testom ústavnosti a putá charakterizovali podľa neho náramok priateľstva“.

V oboch žalovaných trestných činoch - prečine a zločine bol skutok spáchaný na chránenej osobe (§ 139 ods. 1 písm. a/ - chránenou osobou sa rozumie dieťa, písm. c/ Tr.zák. - blízka osoba (§ 127 ods. 4 Tr.zák. - dcéra obžalovaného. Dieťaťom podľa § 127 ods. 1 Tr.zák. sa na účely tohto zákona rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak nenadobudla plnoletosť už skôr.)

Podľa § 211 ods. 1 Tr.por. (primerane) trestné stíhanie pre trestný čin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Tr.zák. proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď, ak inak vykazuje znaky skutkovej podstaty niektorého z týchto trestných činov, možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného.

Dňa 1.júla 2016 bolo začaté podľa § 199 ods. 1 Tr.por. trestné stíhanie vo veci v bode 1/ prečin nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. , v bode 2/ za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. a v bode 3/ za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák.

Dňa 2.júla 2016 podľa § 206 ods. 1 Tr.por. bolo vznesené obvinenie proti obžalovanému pre skutok pod bodom 1/ prečin nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. , v bode 2/ za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák.

v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. a v bode 3/ za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák.

Dňa 1.júla 2016 uznesením tunajšieho súdu pod sp.zn. OTp/106/2016 bol podľa § 48 ods. 2 Tr.por. ustanovený poškodenej K.S. opatrovník - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava.

Zákonodarca v predmetnom ustanovení § 211 Tr.por. v podobe súhlasu poškodeného s trestným stíhaním páchateľa ustanovil výnimku zo zásady oficiality a legality trestného konania, ktorá pri taxatívne vymenovaných trestných činoch rieši konflikt záujmu štátu na trestnom stíhaní a záujmu poškodeného, ktorý má blízky vzťah k páchateľovi v prospech poškodeného, ktorý môže byť v dôsledku potrestania páchateľa nepriamo tiež postihnutý.

V tomto konkrétnom prípade súhlas k trestnému stíhaniu dal kolízny opatrovník - ktorý zastupoval maloletú K.S. Predmetný súd (okresný súd Bratislava II, pod č. k. 61 P/136/2016-71, zo dňa 27. apríla 2017 schválil právny úkon opatrovníka ÚPSVaR Bratislava, zo dňa 1. júla 2016, ktorý v mene maloletej K.S. dal súhlas k trestnému stíhaniu otca maloletej (obžalovaného) v tejto žalovanej trestnej veci. Krajský súd v Bratislave pod č.k. 11 CoP/440/2017-193, zo dňa 24. októbra 2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil svojim rozsudkom.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Spôsob spáchania žalovaného trestného činu bol závažný práve z dôvodu, že predmetný skutok bol dokononaný vo vzťahu k maloletej osobe - dcére obžalovaného. I keď motívom konania zo strany obžalovaného ako to vypovedal sám obžalovaný bola jeho láska k dcére - táto sa značne vymykala z tohto jeho úsilia. Obžalovaný značne neprimeraným spôsobom, ktoré vyústilo i do fyzického útoku zaútočil na poškodenú - svoju dcéru. Takéto neštandardné správanie - súd považuje za správanie, ktoré sa značne vymyká z bežných pravidiel správania sa a je celkom pochopiteľné, že poškodená mala oprávnenú obavu zo správania obžalovaného. Obžalovaný si vôbec neuvedomoval, resp. nechcel uvedomiť, že takéto správanie je absolútne neadekvátne.

Súd vo vzťahu k obžalovanému zisťoval v súlade s ustanoveniami Trestného zákona (poľahčuje - § 36 Tr.zák. ako i príťažujúce okolnosti - § 37 Tr.zák.)

Poľahčujúcou okolnosťou bola skutočnosť, že do spáchania žalovaného skutku viedli obaja riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Predmetná skutočnosť vyplynula z odpisu registra trestov, evidencie priestupkov, ale i z charakteristiky od zamestnávateľa.

Pracovná charakteristika zo dňa 1. augusta 2016 je kladná. Vykonával všetky pridelené pracovné úlohy a činnosti zodpovedne, svedomito a spoľahlivo. Voči menovanému neboli a nie sú žiadne sťažnosti ako od priameho vedúceho, tak ani od manžmentu organizácie. S jeho prácou sú spokojní zákazníci, od ktorých neboli evidované žiadne sťažnosti alebo informácie voči jeho osobe alebo k výkonu jeho práce. K zákazníkom pristupuje profesionálne a na vysokej odbornej úrovni. Vzťah s kolegami na pracovisku má priateľský a je nekonfliktný.

Iné poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr.zák. súd nezistil.

Svojím protiprávnym konaním naplnil dva trestné činy. Spáchal tak viac trestných činov (čo je príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr.zák.).

Iné príťažujúce okolnosti vo vzťahu k obžalovanému súd nezistil.

Základná trestná sadzba pri najprísnejšom trestnom čine je tri roky - osem rokov (§ 183 ods. 2 Tr.zák.). pokiaľ išlo trestný čin - prečin nebezpečného prenasledovania bola základná trestná sadzba - šesť mesiacov - tri roky. Už predmetných trestných sadzieb vyplýva, že ide o závažnú trestnú činnosť.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd mal za to, že v danom prípade účel trestu bude splnený trestom odňatia slobody v trvaní tri roky a výmera takéhoto trestu na prevýchovu a nápravu u obžalovaného na jeho prevýchovu postačí i vzhľadom na zásadu proporcionality, ako práve generálnej prevencie.

V danom prípade súd ako štátny orgán je povinný chrániť záujmy jednotlivca a to najmä maloletých a je povinný vykonať najmä generálnu prevenciu pre ostatných členov spoločnosti. Vysoký stupeň protiprávnosti spočíva v jeho závažnosti škodných následkov, ktoré konaním spôsobil práve vo vzťahu ku svojej dcére.

Obžalovanému zároveň uložil skúšobnú dobu probačného dohľadu - vo výmere dva roky.

Dozor nad dodržaním predmetnej skúšobnej doby s probačným dohľadom ako i samotnými príkazmi - podrobenia sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu (§ 51 ods. 4 písm. g/ Tr.zák.) ako

i v povinnosti nepriblížiť sa ku poškodenej - na vzdialenosť menšiu ako päťdesiat metrov s výnimkou konania pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci bude vykonať mediačný a probačný úradník určený pre súd ministrom spravodlivosti SR.

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchateľa.

Takto uloženým trestom poskytol obžalovanému možnosť preukázania schopností dodržiavať normy občianskeho spolužitia a viesť riadny život. Charakter tohto druhu trestu môže na obžalovaného vplývať pozitívnejšie ako represívny trest. V priebehu skúšobnej doby bude správanie obžalovaného - ako i predmetné povinnosti sledované a v prípade porušenia zákonných podmienok bude nasledovať premena trestu a nariadenie výkonu trestu, ktorý mu bol nateraz podmiennečne odložený.

Práve predmetným príkazom - podrobenia sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve (§ 51 ods. 4 písm. i/ Tr.zák.) - mal súd za to, že vo vzťahu k obžalovanému - nielen z dôvodu teraz žalovanej trestnej činnosti, ale vychádzajúc i zo záverov znaleckého posudku znalcom z odboru psychológia je potrebný predmetný príkaz, aby bol nariadený.

Obdobne tomu je i vo vzťahu k príkazu podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr.zák. - nepriblížiť sa k poškodenej maloletej - na vzdialenosť menšiu ako päťdesiat metrov s výnimkou konania pred súdom a inými orgánmi verejnej moci. I keď vo veci je civilným rozsudkom uložený zákaz styku súd mal za to, že je potrebné i napriek tejto okolnosti, vzhľadom na osobu poškodenej a protiprávne konanie, ktoré bolo vykonávané zo strany obžalovaného - aby bol

nariadený i tento príkaz a to najmä s prihliadnutím na záujem poškodenej. Týmto príkazom - vo vzdialenosti určenej súdom by sa mohlo eliminovať ich vzájomný stret a poškodená by čiastočne mala obnovený pocit stability, pokoja a istoty.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní do dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.